

תושבים יקרים,

שלום לכולכם וחג פסח שמח.

ושוב זוהי הזדמנות להעביר מידע על הנעשה בכפר ולשתף אתכם בכל הנעשה בכפר.

חוגי המוסיקה

חוגי המוסיקה פועלים בצורה יפה. נרשמו ילדים ובני נוער רבים. החוגים שנפתחו עד כה הם:

סקסופון, חצוצרה, חליל צד, קלרינט, גיטרות, פסנתר, אורגנית, טרום מוסיקה ותופים

ואנחנו שבים ומזמינים את כולם להצטרף.

עד לסיום הקמת בית החוגים החדש החוגים מתקיימים בבית העם ובמרכז ההדרכה של האיחוד החקלאי.

עד לאחרונה אישרנו לכל החיילים המעוניינים להשתתף בחוגים אלו לקבל השתתפות מן הכפר, כך שהחוג יעלה לחייל 200 ש"ח במקום 320 ש"ח.

בית הקרור הישן

העבודות החלו. היו עיכובים רבים מסיבות אובייקטיביות. להערכתנו בעוד כחודשיים עד שלושה ניתן יהיה לחנוך את בית החוגים החדש.

גני ילדים שיכון ג'

הגענו לשלב הסיום.

לצערנו עקב בעיות עם הקבלן העבודה התעכבה. אנו מקווים לסיים את ההשלמות

ולהפעיל את הגן תוך כחודשיים.

עבודות בכפר

בימים אלה מתחילים בעבודות לביצוע קטע מדרכה שבין משק טרלובסקי עד למשק חלבני ועד לשיכון בנים ב'. נודה מראש על הסבלנות ושיתוף הפעולה. כמו כן מושלם הפיתוח במתחם בית התושב הותיק – אנו מסיימים את העבודות ונתחיל בגיוון האזור לרווחת כל תושבי הכפר.

מכרז למגרשי האגודה

בימים אלה אנו עומדים לפני תהליך המכירה של 2 מגרשי האגודה בשיכון בנים ג'. כל חבר או תושב המעוניין להשתתף בתהליך זה מוזמן לפנות למזכירות ולקבל פרטים על כך.

ועדת בטחון

שוכרים בכפר

אנו שוב מבקשים לחדד את נושא שוכרי הבתים בכפר. כל מי שעומד להשכיר בית, קרוואן וכו' מתבקש לבדוק הייטב את השוכר שעומד מולו, כולל בקשה מן השוכר להביא תעודת אי רישום פלילי ובכלל לברר פרטים רבים ככל האפשר.

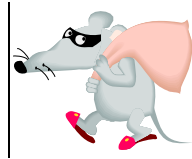
כל מי שמשכיר בית/חדר/קראון לתושבי חוץ יכול לבדוק אותם על-ידי מסירת פרטיהם של אותם אנשים להנהלה

אנו מקבלים כל העת מידע מודיעיני על שוכרים שונים בעלי רקע פלילי המנסים לשכור בתים במושבים שונים וגם במושב שלנו.

אנא שימו לב וגלו עירנות בנושא!!!

הבטחון בכפר

שיפור גדול בחודשים האחרונים בנושא הביטחון בכפר. העבודה הרבה והאמצעים המושקים מניבים תוצאות. כמות הפריצות והגניבות פחתו משמעותית.

יש לגלות עירונות לאנשים חשודים וזרים ביישוב. יש לשים לב לאזעקות של השכנים, להתייחס לכל אזעקה ולהודיע לרב"ש. כמו כן קיימת אפשרות להתנדב ולסייע לבטחון היישוב על-ידי התנדבות, פרטים אצל הרב"ש יש להתייחס בסבלנות לכל בדיקות הבטחון הנערכות ביישוב ולכל נושא סגירת השערים במקרי הצורך.

וכמובן נא לנעול את הבתים והמכוניות. נושא המדבקה-מי שעדיין לא קיבל מדבקת תושב, עליו לגשת למזכירות למלא טפסים ולקבל את המדבקה.

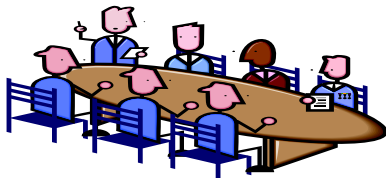
לידיעה – שעות פתיחה וסגירה של השער המערבי:

פתוח בימים א'-ה' בשעות 6:00-9:30 בבוקר.

אחה"צ מ-15:00-21:00

ביום ו' מ-6:00-18:00.

בשבת סגור עד יום א'.

חג שמח לכולנו -מהנהלת הכפר

ספריית שדה ורבורג

ספריית הכפר פתוחה מידי יום שני בשבוע בין השעות 16:00 - 18:00 .
הספרייה כוללת ספרים אשר נרכשים על פי דירוג רבי המכר המופיעים בעתונות
וכן על פי בקשות חברים.

החודש נפתחה פעילות של "שעת ספור", במסגרת שעת הספור מקריאות
התלמידות: חן, ענת, מעין, סטיבי ואיריס ספורים לילדים המבקרים בספרייה, פעולה
זו נערכת במסגרת פרויקט "מחויבות אישית" של תלמידי בי"ס עמי אסף.
בתחילת השנה התחלנו את סדרת המופעים של השחקן אורי פרידמן בשיתוף
המועצה האזורית בהצגות: "האריה והעכבר", "בת הטוחן", "הסנדלר והגמדים".
מועד ההצגה הבאה יפורסם בלוחות המודעות וכן יחולקו הודעות בגני הילדים.

משחקה: פתחנו בספרייה פינת משחקים לגילאי 3-10, בפניה זו נהנים
הילדים ממשחקים משותפים שיש בהם לימוד והנאה.
ילדי הכפר והוריהם מוזמנים להשתתף ולהנות.
כידוע פעילות הספרייה מתבצעת בהתנדבות מזה שנים רבות, זו הזדמנות להודות
לדינה, יולקה שהתנדבו עד כה וכן לסגלית שנכנסה לאחרונה לפעילות במרץ רב.
אנחנו שוקלים לפתוח עוד יום נוסף בשבוע, לצורך כך אנו זקוקים לשני מתנדבים
–ות אחראים אשר יתנדבו באופן קבוע למשימה זו. כל מי שמוכן שיפנה אלי.
צוות הספרייה מאחל חג שמח וכשר לכל תושבי הכפר.

בברכה,

נעמי דלג'ו, ספרנית

פעילות נוער

"בית צחי" – בית הנוער בשדה ורבורג שייך לתנועת "האיחוד החקלאי" ומונה כיום כ- 165 ילדים ובני נוער (110 – מכיתה ג' – ח' ו- 55 מכיתה ט'-י"ב).
גם השנה מתקיימת עשייה רבה שכוללת פעולות על נושאים שונים בימים א' ו- ג', טיולים, מחנות, פעילויות שיא ועוד.

נציין באופן מיוחד את הפעילות המוצלחת של פורים בנושא "ההמצאות ששינו את העולם" – התפאורה המדהימה, התחנות המטורפות וההנאה הגדולה של החניכים היו פרי עמל של ימים ארוכים ועל כך כל הכבוד לכם!

חשוב להדגיש כי ההבדל הגדול בין הפעילות במסגרת תנועת הנוער לבין פעילות בחוג כזה או אחר הוא שכאן הנוער עצמו הוא היוזם והיוצר של רוב הפעילויות החל משלב הרעיונות ועד שלב הביצוע הסופי. האחריות שנוטלים על עצמם ילדינו במסגרת הסניף ובמסגרת הפעילות למען קהילת המושב רבה ביותר!
בהזדמנות זו אנו מזמינים את כל חברי המושב לטקס יום הזיכרון לשואה ולגבורה שיתקיים ב – 7/4/15.

לאחרונה נחנך גם אתר הנוער במסגרת אתר שדה ורבורג באינטרנט. האתר מתוכנן להיות אתר הבית של ילדי שדה ורבורג וכולל דף אישי לכל חניך, אפשרות הוספת קישורים לאתרים מעניינים ועדכונים שוטפים מחיי הסניף כולל תמונות

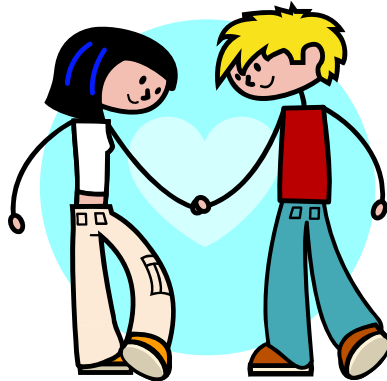
וסרטים מחיי הסניף והפעילויות.
להורי החניכים מומלץ להיכנס מידי פעם לאתר ולהתעדכן בנעשה בבית צחי.

זהו גם המקום להודות לכל צוות "בית צחי" ולרכז אבנר ורד על ההשקעה הרבה בחניכים והיצירתיות לאורך כל השנה ולאחל לכולכם הצלחה והנאה גדולה בטיול פסח ובמחנה קיץ המתקרב.

אנו מבקשים לאחל הצלחה בבגרויות וגיוס מוצלח לשכבת י"ב ולרעות הראל ומיטל איטקיס המסיימות בקרוב שנת שירות ומתגייסות אף הן לצה"ל. ברכות מיוחדות למספר השיא של נציגינו בשנת השירות הקרובה - ענבל פוקס, מאי שוב, הגר בלו, מעיין גיל, תמיר שוורץ ומיקה ורדי. אנו גאים בכם ביותר!

ועדת נוער

חג שמח והמשך פעילות מוצלח,

עברנו בשמחה ובששון את אירועי **פורים** במושב. המבוגרים התהוללו במסיבת פורים עליזה ומדליקה בבית העם ובחממה...למחרת בבוקר, עדלאידע לאורך רחוב ההדרים. חלק מהילדים העלו מופעים קצרים ומקסימים על הבמות. במגרש הכדורסל הצטלמנו בצלמנייה וצפינו במופע מקסים- "לה פמילייה"!

זה המקום לומר שוב **תודה** לכל אלה שהיו פעילים בארגון החגיגות. צוות מסיבת פורים – **נועה מגל, סיגל קריגר ומירב ערן**. כמובן, המון תודה ל-**DJ דרור מנור** על המוסיקה המדהימה! צוות פורים בוקר – **דנה אידו, הגר ניצן, זיו קציר, אורית דקרט, דורית דיטש, טלי שקד**.

תודה להורים שהפעילו את הילדים על הבמות! ותודה **לכרמית ויצמן ואורית אמיר** על הציורים המדהימים בצלמנייה. כמו תמיד, תודה **לעקי גפן**, שתמיד נמצא לצידנו לפתרון בעיות בחשמל, ותודה **ליאנק, דורון גרינמן** וכל צוות **מג"ב** שתמיד שומרים עלינו ומעניקים לנו תחושת ביטחון!

מה צפוי לנו בהמשך?

* יריד יוצרים 3, 30 במרץ.

* טקס יום השואה – 15 באפריל.

* "אבנים" - הצגה למבוגרים ונוער- 17 באפריל. פרטים בהמשך.

* טקס יום הזיכרון לחללי צה"ל – 22 באפריל

* חגיגות יום העצמאות – 23 באפריל

* ל"ג בעומר – מדורה מושבית – מוצ"ש, 5 במאי

* חג שבועות – 23 במאי

שלל פעילויות לימי הקיץ – פירוט בהמשך...

מצפים לראות את כולכם בכל החגיגות והפעילויות השונות...

ועדת תרבות, שדה ורבורג

**לועדת תרבות של שדה ורבורג
דרושים מתנדבים!!**

לחגים וארועי תרבות במושב
דרושים אנשים בעלי נכונות להשקיע,
ראש פתוח ויצירתי
ורצון לתרום לחיי קהילה תוססים ופעילים.
תתנדבו וגם תיהנו...

ועדת תרבות:

3417888 - 052-רותה לאור

0523511690 - ליאת אורן

050-4466117 - אילן עצמון

זה איכפת לי

שדה ורבורג והכבישים

בימים האחרונים אנו עדים לתאונות הדרכים הקשות בכבישי מדינת ישראל. המצב חמור מאד והנטייה שלנו כנהגים או עוברי אורח היא לחשוב, "שלי זה לא יקרה". הכביש שלנו הפך לכביש ראשי ומידי יום עוברות כאן מאות מכוניות, שרבות מהן אינן מקומיות, עוקפים ללא אבחנה ונוסעים במהירות רבה, על אף פסי ההאטה. יש בכפר ועדת בטיחות והייתי רוצה להציע שכדאי להוסיף עוד פסי האטה, אפילו גבוהים יותר מאלו הקיימים. דבר שיכריח את כולם לנהוג לאט יותר בתוך הכפר. עד היום נפגעו רק כלבים, חתולים, ציפרים וחיות בר שונות, חבל שנתעורר כשילד או מבוגר יפגעו.

אפשר לתרום לזהירות בכך שנחגור כולנו תמיד את חגורות הבטיחות ולא נתעצל, ולא וניקח את הילדים הקטנים על הברכיים בינינו לבין ההגה. עצירת חירום אחת וההגה בתוך הילד. אנחנו לא מעל החוק.

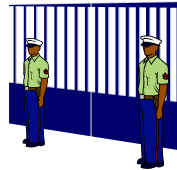
אולי תאמרו היא כבר מבוגרת ומה היא בכלל יודעת, אבל בכל זאת על מנת לשמור על חיינו וחייכם אנא שימו לב למה שאתם עושים. בתקווה שנוכל למנוע תאונות דרכים ונשמור על חיי כולם.

אז סעו לשלום ותשובו בשלום ושימרו על מרקם החיים שלכם ושל כל החיים במושב. חג שמח, תמי בנארצי

זה אכפת לי

הגנבים הגיעו גם לבית הקברות בכפר...
על המצבה של יויה יקירנו הדביקו ילדי פסל קטן של גמד – לקישוט ולהתחברות עם אבא שלהם.

במלאת שנה למותו – הביאו פסלון נוסף של גמד, אחד עם פטריה – יויה אהב את הפטריות בשדות הכפר, ואחד עם את חפירה – כי הוא היה חקלאי ועובד אדמה. לא עבר זמן רב – נעלם פסלון אחד, לא התייאשו ילדי והביאו חדש בתקווה שזה ישאר – אך גם הוא נעלם. לאחרנו לתדהמתנו נעלם גם הראשון שהודבק בדבק ונשארו רק סימני הדבק. לאחר בירור מסתבר שבבית הכפרות בכפרנו מסתובבים גנבים שבאים במיוחד לגנוב "מציאות" מהמצבות ומכאיבים מאד לבני המשפחות, נגנבו רקפות, קקטוסים ועוד. על כן, אם מישהו פוגש בהם – אנא הודיעו לגורמים המתאימים בכפר. שלומית רייס

על גבולות ושערים

בעקבות שיחה עם כמה חברה שאכפת להם... בזמנו החליטה ההנהלה לסגור את השערים לשדות כדי שזרים לא יוכלו להסתובב יותר מדי בכפר. לחקלאים הנוסעים לשדותיהם ניתנו מפתחות כדי שיוכלו לצאת ולבוא לפי הצורך, הם נתבקשו כמובן לסגור אחריהם. אולם לצערנו אפשר לראות פעמים רבות את השערים פתוחים כל שעות היום, כולל שבתות, למרות שהשער הגדול סגור. הכפר ושדותיו נהפכו לטיילת עבור ג'יפים טרקטורונים וכל מה שלא רצינו שיהיה כאן. לעיתים יש הרגשה שמלבד בודדים, לאף אחד לא אכפת מהשני כאן, וחבל!!! אנא, עם קצת התחשבות וקצת מאמץ רק תיטיבו עם כולנו.

חברים שאכפת להם

שיר נוסטלגי

...אך איפה, איפה הם

הימים ההם שגם חברים ותושבים

עצרו ברצון לטרמפיסטים בדרכים?

והיום?

השתנו הזמנים

השתנו ההרגלים.

תאמינו חברים

לאף אחד זה לא נעים

לעמוד בכביש ולחכות לטרמפים.

אך לפעמים אין ברירה

כי התחבורה הציבורית ממש גרועה

לכן חברים חיזרו לימים רחוקים

ואיספו ברצון הממתנים לכם בדרכים

תודה

נורית שלזינגר

חברים ותיקים,

לידיעתכם, "העמותה לחבר הותיק" של המועצה האזורית מארגנת מידי פעם ארועים

נחמדים לחבריה כגון הופעת אמנים באולם המועצה, טיולים בני יום אחד למקומות

שונים בארץ, נופש בים המלח, באילת או בטבריה והכל במחירים מסובסדים.

אנחנו מפרסמים זאת לחברי מועדון 50 פלוס והמודעה על לוח המודעות נעלמת מהר

וגם לא כולם ניגשים לקרוא אותן.

לכן, חברים שגילים 58, 60 ומעלה המעוניינים לקבל את המידע על פעילות אלו באופן

קבוע מתבקשים להתקשר לשלומית (אפשר להשאיר הודעה) טל' 09-7420825

בברכה, שלומית רייס

חברים מספרים

רבים מחברי המושב נולדו באירופה, דור המייסדים עלה בעיקר מגרמניה, אחריהם עלו ניצולי שואה מהונגריה צכוסלובקיה ופולין, מאוחר יותר היתה עליה מן העיר אל הכפר, וברבות היתה תחלופה טבעית, עזבו תושבים, נמכרו משקים והתווספו חברים חדשים. אחד מחברנו הותיקים אם כי לא מדור המייסדים, הוא מיקי פלק שהיה כ-20 שנה, מרכז משק ואחראי על המים. ואייר ידיעונים רבים מאז ועד היום, וזה סיפורו:

"יציאת מצריים" של מיקי פלק

נולדתי בגרמניה ב-1929 כאוטו מיכאל פלק, בפרוסיה המערבית. עיר המחוז שלה נקראה אז שניידרמיל העיר היתה באזור שעבר מיד אל יד, מגרמניה לרוסיה והיום לפולניה גם שמה שונה והיום שמה פייא. כמו רוב היהודים נולדתי נולד למשפחה חילונית ולמד בבית ספר עממי על-שם הנסיך אוטו פון ביסמרק. בית הספר כלל קתולים פרוטסטנטים ויהודים. היחס ליהודים כבר אז היה גרוע כל יום היה יום של סבל, זה התבטא בדחיפות מכות ויריקות. מרגע שנחקקו חוקי נירנברג-1933, הורע מצבנו. זכור לי יום אחד שאימי באה להתלונן בפני המורה והוא אמר: "אני לילד יהודי לא ארביץ, כי אני יודע איזה סבל אתם עוברים". הוא הבטיח, אבל ימים אחדים לאחר הבטחתו, כשהיכו אותי בחצר הוא עמד בשמש האביבית על המרפסת אכל את הכריך שלו והביט במתרחש ובי בשלוות נפש, ולא הניד עפעף. הורי הבינו שהחיים בעיר הקטנה לא יהיו קלים ועברו לפרנקפורט, שם חיייתה דודתי. היתה הרגשה שבעיר גדולה נטמע, פחות ירגישו ביהדותנו ולכן יהיו פחות רדיפות. כמו כן היה שם בי"ס גדול של הקהילה היהודית, ששמו היה "פילנטרופין" ושם למדתי. שנתיים אחרי בואנו בנובמבר 1938, לפרנקפורט התרחש "ליל הבדולח" אני זוכר זאת היטב. באו לקחת את אבי למחנה ריכוז, למזלו הוא היה מעל גיל 60 ולכן לא נלקח. למחרת כשבאתי לבית הספר החלונות היו מנופצים והשרת שלח אותנו הביתה.

אבי לא רצה לעזוב את גרמניה הוא היה מושרש בה היטב היה לו מפעל לייצור מחרשות באזור כפרי וכמה משפחות מהאזור שהיו בו מעט תושבים עבדו אצלו מדור לדור. אחרי ליל הבדולח היה ברור שהמלחמה בדרך ושצריך לעזוב. הם פנו לשגרירות ארה"ב וקיבלו את מס' קווסטה - עדיין לא ויזה. היה ברור שצריך גם להוציא בדחיפות את הילדים מגרמניה. אחי שהיה גדול ממני עלה עם עליית הנוער ל"פלשתינה". אני הייתי עדיין ילד ואימי פנתה לכל חברינו שעזבו כבר את גרמניה, וביקשה שיקבלו אותי אליהם, כי מי יודע מה ילד יום.

אחת מידידות הורי צעירה שפנו אליה גרה בדבלין, והיא נתבקשה למלוא לי בית מאמץ. באותו זמן, ובצירוף מיקרים פנתה אליה אחת המשפחות היהודיות בדבלין והביע את רצונה לאמץ ילד מגרמניה. המכתב של הורי לאותה ידידה ומכתבה אליהם הצטלבו ואז החל מסע מסובך לקבלת אישורים.

קונסול אירלנד בברלין לא נטה לשתף פעולה. לתמונה נכנס הרב הרצוג, שהיה ידיד המשפחה המאמצת, ותוך מאמצים משותפים עם חבר פרלמנט יהודי, בובי בריסקול, שהיה מקובל על האירים, וגם היה חבר מפלגת השלטון, זומן ראיון משותף לרב הרצוג וראש ממשלת אירלנד דאז איימון דה וולארה, ובו דובר על כניסת פליטים יהודים לאירלנד. שבועים לאחר מכן הפלגתי באניה לדבלין ובאפריל 1939 הייתי באירלנד. בגרמניה גדלתי במשפחה יהודית חילונית מתבוללת ובאירלנד נחתתי למשפחה מסורתית אורתודוקסית. אנשים חמים וטובים, מהם למדתי מנהגי יהדות, התפללתי ונהגתי כמוהם.

הורי נשארו בפרנקפורט והמגע איתם נותק. במשך 3 שנים לא ידעתי מה קורה איתם. בדיעבד נודע לי שבאותו זמן כבר היו הפצצות של האנגלים והצרפתים על פרנקפורט ואת אבי הפכו למנקה רחובות.

למזלם הגיעה הויזה לארה"ב, באותו זמן ממש, הגיע גם הצו מהגסטפו המורה להורי להתייצב בככר לגירוש.

אימי, באומץ לב בלתי רגיל הלכה לגסטפו והציגה את הויזה, היא קיבלה אישור וחותרמת יציאה מגרמניה, סדר זה סדר. ציוו עליהם לצאת מייד, בלילה. מכיוון שארה"ב עוד לא היתה מעורבת במלחמה, לא רצו הגרמנים להתעמת עם ממשלתה.

התכתבתי עם הורי במשך המלחמה כמיטב יכולתי. שהיתי באירלנד עד 1946 ולא ראיתי את הורי שבע שנים. את אחי שהיגר מוקדם לפלשתינה עם עליית הנוער לא ראיתי אלא לאחר 15 שנה בקבוצת שילר.

לאחר מכן נודע לי כי, אחי שעלה ארצה עוד לפני המלחמה להכשרת "שיבולת" - שהיתה מין מחנה מעבר ומוקמה ברעננה - מונה לעגלון. לאותו מקום הגיעה משפחת וולטר שהייתה צריכה הסעה למושב הם פנו לאחי "הייקה" שהעמיס אותם על מטלטליהם והעביר אותם לשדה וורבורג, הרבה לפני שלי היה קשר למקום. ב-1946 המראתי בקונסטליישן להורי בארה"ב הטיסה ארכה כ-11 שעות, חניית ביניים היתה בגנדר שבניופאונדלנד. הורידו אותנו לתוך ערפל סמיך וכלבים ומזחלות פינו אתנו למחנה צבאי, הפרידו בין נשים וגברים ואחרי כיומיים המשכנו בהמראה לניו יורק. מכיוון שהטיסה התאחרה, הורי שחיכו לי יומיים בשדה התעופה, כבר התייאשו וחזרו הביתה. כך הגעתי לניו-יורק בשתיים וחצי בלילה. לקחתי מונית לווסט-אנד למקום מגוריהם. הפגישה היתה מרגשת מצאתי הורים די שבורים אחרי כל מה שעברו בתקופת המלחמה.

בשנתי הראשונה בניו-יורק עבדתי והתארגנתי ללימודים, הלכתי ללמוד בבי"ס לאמנות בשם "קופר יוניון" מאחר שציירתי כל חיי היה לי ברור שארצה ללמוד גרפיקה. גם כשהייתי באירלנד דיברה המשפחה המאמצת שלי על עליה לישראל והיתה זו שאלה של זמן עד שאעלה ארצה. חברה שהכרתי בניו יורק הביאה אותי לחוג של "השומר הצעיר", שם התארגנו צעירים לעלות, מה גם שבאותה תקופה היו ימי המקרתזים הסוערים בארה"ב.

עליתי לארץ עם "השומר הצעיר" לקבוץ גלאון, שם הכרתי את אשתי יפה, והקמנו משפחה. ב-1957 באנו לשדה ורבורג בתנועת "מן העיר אל הכפר", הציעו לנו את הבית האחרון במושב כי יתרונו היה בכך "שיש לו רק שכן אחד"....

כמו כולם בשנים הראשונות עסקתי בחקלאות גידלתי ירקות, ביניהם אספרגוס, אחר כך מטעים של אבוקדו, וכ-15 שנה גידלתי כבשים מזן "מרינו" מעורב. הגניבות של הצאן הפכו את הגידול לבלתי אפשרי וויתרתי. כ-20 שנה הייתי מרכז הפנים של האגודה ואחראי על המים, ובזמני החופשי צייר התפאורות והמאייר של ידיעון המושב.

במשך כל שנות החקלאות המשכתי לצייר, בסוף היום על שולחן המטבח, אחרי פינוי ארוחת הערב. בתחילה חילקתי רבים מציורי. כיום אחרי שיצאתי לפנסיה התמסרתי לתחביבי ובזה אני עוסק רוב הזמן. אחת הגלריות בתל-אביב "התלבשה" עלי וערכה לי תערוכה גדולה ב-2004. הרבה מאנשי שדה ורבורג באו לפתיחה, 90 אחוז מעבודותי נמכרו. גם היום אני ממשיך לצייר בכל זמן פנוי וקשור עם הגלריה בתל-אביב.

לזכרו של אבי כהן

אבי כהן עורך-דין מוערך, חבר המושב וכן חבר בהנהלת המושב. נפטר באופן פתאומי בגיל צעיר.

שלושים למותו - כתבה בתו רוני כהן

יהודה עמיחי כתב:

"וכל הזמן רצים שליחים הלוך ושוב אל ילדותי
כדי להביא משם דברים שהשארתי או שכחתי
כמו מבית שעומד לההרס.

או כמו רובינזון קרוזו מן האניה השוקעת לאט
אל האי, כך אני מוציא מילדותי
דברים וזכרונות להמשך חיי".

מחלון קו 19 ראיתי שיר נוסף. בית לשימור בשכונת נחלאות עומד לעבור שיפוץ. בפינה השמאלית העליונה של כל אבן מאבני הבית רשום עכשיו בגיר מספר עגול וברור כדי לזכור את הסדר, והקיר כמחברת חשבון גדולה ויפה. לרגע ארוך יכולתי להביט בדברים מתוך נסיעה, כשהזמן קצר ונקודת המבט היא קו. להביט! לנסוע! להביט! לנסוע! לנסוע! אני נסעתי בעירו של יהודה עמיחי והבטתי בשיר של יהודה עמיחי המת, בשיר שנשאר רק בית. לאחר מכן הלך אבא שלי לשחות בברכה ומת, וכל הדברים שאולי ניתן היה לעשות כדי למנוע את מותו מתו איתו. ליבו הטוב לא היה, אחרי ככלות הכל, לא מספיק טוב. על כן פסק משחייתו וצף בידיים פשוטות בתוך חוסר השיוויון, חוסר הצדק וחוסר ההיגיון.

אבא מת ופרשו עליו את הטלית שחורת הפסים היפה, הטלית של בית הכנסת, שהורגלה בגובהו, בכתיפיו, בעצמת קולו. ביום הכיפורים האחרון הלכתי לבית הכנסת לשמוע תפילת נעילה. מהר מן הצפוי שוב אני עומדת ממרחק ומאזינה. גם הפעם אסורה ההתקרבות, אסורה הנגיעה. גם זו נעילה. בהדרגה מתברר שהמות הוא לתמיד, וכי מה שיש בידינו הוא כל מה שיהיה אי פעם. הסתבר שנהגנו בזכרונות בפזרנות איומה. איש לא טרח לסמן את הלבנים וכבר כעת הן

לא ידעתי שאבי הוא אבא לשימור. אפילו אין הקלטה שלו מכין ילד לבר מצווה. כל שבב זכרון הפך ליקר מציאות, נדיר.
פעם שאל אותי אבא מה ההיפך משכיח ועניתי בבטחון "זכיר!" הייתי ילדה קטנה, אך הנה צדקתי, השכיח בנקל משתכח.
אבא הולך ומתרחק ממני, הזמן השקוף נערם ביננו, הזמן הופך לערפל, לקמטים, לשכחה, למרחק. הזמן הוא הדלק של נסיעתי האיטית ממנו.
יהי זכרו ברוך

פינת המתכון

המתכונים הם של לילו רייס, אחת החברות הוותיקות ביותר בשדה ורבורג, מדור המייסדים, טבחית מעולה, שניהלה במשך שנים רבות מטבחים, ובתי הארחה ידועים. מספר המתכונים שלה היא נותנת שני מתכונים אחד כשר לפסח ואחד לאחרי הפסח. להלן המתכונים של שתי עוגות:

טורט אגוזים לפסח

חומרים:

4 ביצים

כוס אגוזי לוז (בונדוק) טחונים דק דק. (אפשר להשמתש גם באגוזים אחרים אבל עם אגוזי לוז יוצא הכי טעים)

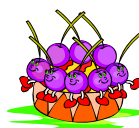
1 כוס סוכר

מעט קמח מצה, כ-2 כפות

1 כף ברנדי – אפשרי אבל לא הכרחי

אופן ההכנה

מפרידים ביצים בין החלמונים לחלבונים. מקציפים לחוד את החלבונים עם מחצית כמות הסוכר ואת החלמונים עם המחצית השניה. מערבבים בזהירות אלו עם אלו מוסיפים את האגוזים הטחונים את הברנדי ואת קמח המצה. אופים בחום בינוני. 160-180, כ-20 דקות

עוגת אגוזים ופירות יבשים

חומרים:

4 ביצים

¼ קג' סוכר רגיל או סוכר חום

¼ קג' קמח רגיל (או קמח מצה בפסח)

פירות יבשים חתוכים:

¼ קג' תמרים מגולענים

¼ קג' משמש

¼ קג' שזיפים

מעט דובדבנים מסוכרים

מעט ג'ינג'ר מסוכר (רק למי שאוהב את הטעם)

2 כפות ברנדי

¼ קג' אגוזי לוז שלמים

קורט קינמון ורבע כפית ציפון טחונה

אופן ההכנה

מערבבים היטב את הביצים והסוכרמוסיפים את הברנדי הקמח והפירות החתוכים.

בסוף מוסיפים את האגוזים והתבלינים.

אופים בשתי תבניות מלבניות משומנות

בחום בינוני כ-40 דקות.

בודקים את מוכנות העוגה עם קיסם יבש

שימור העוגה:

1. מקררים את העוגות וחותכים בסכין חדה לפרוסות דקות עוטפים ושומרים

במקרר.

2. ניתן לפרוס את העוגות לפרוסות דקות לפרוס בתנור ולייבש כ-20 דקות ב-

100 מעלות. לשמור בקופסה סגורה

3. בפסח ניתן להחליף את הקמח הרגיל בקמח מצה. (אבל אז העוגה יותר פריכה

ומתפרקת, אבל עדיין טעימה)

בתיאבון!!!

דבר המערכת

**אנו מודים לכל המשתתפים שתרמו לידיעון פסח.
נשמח לקבל משוב וולצרף כותבים נוספים בנושאים שונים על מנת לגוון
ולשפר את הידיעון.**

**ניתן בשמחה במה לכותבים חדשים והיינו שמחים גם לקבל תמיכה
גרפית.**

בין הנושאים המבוקשים: גינון חקלאות, צפרות, ארץ ישראל וכו'.

בברכת חג אביב ופסח שמח.

המערכת:

אתי גורדון: 09-74207775

שלומית רייס: 09-7420825

רמה לוי: ramal1@netvision.net.il

ניתן גם להשאיר חומר כתוב במזכירות הכפר.